

"ויכבד פרעה את־לבו" (שם ח', כח) – תי"א: ויקר פרעה ית יצרא דליביה;

"ויכבד לב פרעה" (שם ט', ז) – תי"א: ואיתייקר יצרא דליבא דפרעה;

"ויחזק ה' את־לב פרעה" (שם שם, יב) – תי"א: ותקיף ה' ית יצרא דלבה דפרעה; (שם י',

כ): ותקיף ה' ית יצרא ולבא דפרעה; (שם י, כז; י"א, י; י"ד, ח): ותקיף ה' ית יצרא דלבא דפרעה;

"ויכבד לבו" (שם ט', לד) – תי"א: ויקריא ליצרא דליביה;

"הכבדתי את־לבו" (שם י', א) – תי"א: יקרית יצרא דליביה;

"וחזקתי את־לב־פרעה" (שם י"ד, ד) – תי"א: ואיתקף ית יצרא דלבא דפרעה;

"ואני הנני מחזק את־לב מצרים" (שם שם, יז) תי"א: ואנא הא אנא אתקיף ית יצרא דליבהון דמצראי.

*

"ויאמר ה' אלי ראה החלתי תת לפניך את־סיחון" (דב' ב', לא) – תי"א: ... חמי באורכות

שימשא וסיהרא דשריית לממסר בידך ית סיחון וית ארעיה [=ראה בעמידת השמש והירח

שהחילותי לתת בידך את סיחון ואת ארצו; ראה תי"א לעיל פסוק כה].

תי"ר מוסיף: ואמר ה' לי אמר ^{משה} (ראה תי"ר לעיל ב', ב, ט, יז; ג', ב).

*

"ונחרם את־כל־עיר מתם והנשים והטף" (דב' ב', לד) – ת"א: וגמרנא ית כל קרוי גובריא

ונשיא וטפלא. תי"א: וגמרנא ית כל קירווייא גובריא ונשיא וטפלא. תי"ר: ושיצינן ית כל

קורי תלילתה [=כל ערי מבצר] ונשייה וטפלייה.

ת"ש: וחרמנן ית כל קריו משלם נשיה וטפלה. הנוסח השומרוני הוא: "ונחרמה את כל עריו

מתם" ולפי זה מת': משלם, היינו בשלימות, הכל, מלשון "אין בו מתם" (יש' א', ו)

שתרגומו: לית בהון דשלים בדחלת.

בתי"ר ובת"ש מחוברת המלה 'מתם' לקודם כתואר ל'עיר', ואילו בת"א ובתי"א מחוברת

'מתם' להמשך 'והנשים והטף', ופירושו: האנשים (רס"ג, רש"י וראב"ע).

*

"... והעיר אשר בנחל" (דב' ב', לו) – תי"א מוסיף: וקרתא דמתבניא במציעות נחלא [=והעיר

הבנויה באמצע הנחל].